

Katedra scenáristiky a dramaturgie

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské x / magisterské

Autor/ka práce: Adéla Škvrnová

Název práce: Queer čtení vybraných filmů Hajaa Mijazakiho

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky x

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Marek Vajchr, KSD

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	A.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	A.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	A.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	A.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	A.....
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	A.....

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nespĺňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístě položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Adéla Škvrnová ve své práci Queer čtení vybraných filmů Hajaa Mijazakiho vychází jednak z vlastního diváckého zážitku, jednak z názorově spřízněných komentářů některých recipientů, kteří postřehli výrazný potenciál ke queer čtení animovaných filmů tohoto japonského režiséra. Mijazaki sám podle všeho neposkytl k možnostem takového čtení žádný návod. AŠ se poučeně přihlašuje k metodologii poststrukturalistické dekonstrukce jen zdánlivě samozřejmých jazykových a symbolických konvencí, jež se ve skutečnosti vždy odvozují od společenských a kulturních norem, nastavených často takovým způsobem, který přispívá k nerovnoprávnému postavení minorit, v první řadě minorit genderových. Svým výkladem AŠ přesvědčivě ukazuje, že cíleně dekonstruktivní, pro konvenční nebo předsudečné uvažování leckdy překvapivá či „obtížně stravitelná“ recepce a reflexe uměleckého díla může být veskrze logická a argumentačně konzistentní, a stává se tak přesvědčivou a relevantní interpretací bez ohledu na to, zda a nakolik případně naplňuje záměr autora interpretovaného díla.

Práce AŠ je mimořádná v několika ohledech. Nejprve přehledně a v podstatných bodech představuje historicky relativně nedlouhou, ale dynamicky se rozvíjející metodologii spjatou s queer perspektivou včetně její základní terminologie, která může posloužit jako kvalitní propedeutika všem, kdo by hledali první poučení o tomto badatelském přístupu. Za výkon obzvláště hodný pozornosti pokládám autorčinu důvtipnou aplikaci queer metodologie na Mijazakiho filmy zacílené na dětské publikum. AŠ tu přesvědčivě ukazuje, že bezprostřední dotyk queer metodologie s genderovou zkušeností nemá – jak jí neprávem předhazují její povrchní kritici – nic společného s údajnou obsesivní sexualizací jejich témat. Právě dítě může s hlubokou autenticitou prožívat vlastní queer zkušenost dlouho předtím, než je konfrontováno s představami svého „dospělého“ okolí o „přiměřené“ sebedefinici prostřednictvím „přijatelných“ vzorců sexuality.

AŠ dokládá prostřednictvím víceúrovňové, přehledně strukturované a detailní analýzy Mijazakiho filmů, že jejich hrdiny lze nahlížet právě jako postavy s takto autentickou zkušeností, jako děti či dospívající, které vlastního sebevědomí dosahují ne na základě konvenčního a předsudečného hodnocení svého okolí, ale na základě vybojování vlastního místa ve světě a zakotvení v komunitě, na jejímž mínění a ocenění záleží jim samotným. Oceňuji autorčin důraz na to, že Mijazakiho hrdinové se v tomto smyslu jeví jako vyložené příkladné queer postavy, totiž jako jedinci uplatňující právo usilovat o štěstí podle svých vlastních, a ne konvenčně předpokládaných či vnucovaných představ. Být queer znamená především být svůj, a dobrodružná cesta k tomuto sebevědomění je přesvědčivě i čtivě představena jako tematická osa vybraných Mijazakiho filmů.

Práci AŠ, která naplňuje měrou vrchovatou nejenom nároky kladené na bakalářskou teoretickou práci, ale obstála by dobře i jako diplomová práce magisterského stupně, navrhuji k hodnocení A.

Datum: 12. 9. 2022

Podpis: .....